

KRAJOWA SEKCJA PRACOWNIÓW SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH
NSZZ „Solidarność”
z siedzibą przy
Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina
ul. Okólnik 2, 00-368 Warszawa

Stanowisko Rady KSPSA NSZZ „Solidarność”

w sprawie projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Po zapoznaniu się z projektem ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwanym „Ustawą 2.0”, który jest przedmiotem naszej szczególnej uwagi od dłuższego czasu, Rada Krajowej Sekcji Pracowników Szkół Artystycznych NSZZ „Solidarność” pragnie zwrócić uwagę na nieprawidłowy sposób procedowania i wymuszony pośpiech w procedowaniu projektu. Konsultacje publiczne miały charakter pozorny, a znakomita większość uwag zgłaszanych w ich toku nie została uwzględniona. Podstawowe postulaty, merytoryczne uwagi, wskazane zagrożenia i propozycje koniecznych zmian, a nawet zapytania „Solidarność” akademickiej zostały zignorowane. Również wszystkie poprawki poselskie, zgłaszane w trakcie posiedzeń sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży zostały odrzucone.

Większość proponowanych w projekcie rozwiązań budzi poważne obawy:

1. Projekt niweczy zasady autonomii środowisk akademickich. Bardzo groźny jest pomysł powołania rady uczelni z przewagą osób spoza uczelni i wyposażenia jej w prawo decydującego wpływu na wybór rektora i politykę finansową. Istnienie takiej rady obciążać będzie budżety uczelni wynagrodzeniami jej członków. Należy z tego pomysłu zdecydowanie zrezygnować.
2. Zdecydowanie sprzeciwiamy się marginalizacji roli związków zawodowych w uczelniach wskazując następujące błędy:
  - a. brak obowiązkowej obecności przedstawiciela reprezentatywnych związków zawodowych we wszystkich organach;
  - b. brak zagwarantowania w ustawie obowiązku uzgadniania spraw pracowniczych ze związkami zakładowymi;
  - c. brak zagwarantowania w ustawie prawa do zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy z właściwym ministrem, nadzorującym uczelnie.
3. Domagamy się zagwarantowania godziwych płac i przywrócenia tzw. „ładu płacowego”, aby rzeczywiście możliwe było pozyskiwanie najlepszych z najlepszych i skłonienie do powrotu wybitnych naukowców i absolwentów. Przy regulacjach zawartych w projekcie ustawy jest to wykluczone.
4. Domagamy się zwiększenia w jak najkrótszym czasie nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe do poziomu standardów europejskich.

KRAJOWA SEKCJA PRACOWNIÓW SZKÓŁ ARTYSTYCZNYCH
NSZZ „Solidarność”
z siedzibą przy
Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina
ul. Okólnik 2, 00-368 Warszawa

5. Poddajemy pod rozważenie kwestię podstaw zatrudnienia nauczycieli akademickich. Skoro w projekcie są oni w zdecydowanej większości zatrudniani na podstawie mianowania, to trudno zrozumieć, dlaczego mają oni podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej przy wątpliwości ich podstaw zatrudnienia. Pragmatyki służbowe przewidujące odpowiedzialność dyscyplinarną wprowadzają jednocześnie wzmożoną ochronę stosunku pracy w drodze mianowania.
6. Absolutna władza rektora uczelni, jaka wynika z projektu Ustawy 2.0, zaprzecza autonomii środowiska akademickiego. Struktura demokratycznie wybieranych władz wydziałów i instytutów jest szkołą samoorganizacji społecznej, kształcenia kadry kierowniczej i budowy kapitału społecznego.
7. Połączenie w jednym ręku i w jednym algorytmie funduszy na naukę i dydaktykę jest bardzo groźne, ponieważ może wpływać destrukcyjnie na dobre i bardzo dobre zespoły naukowe, funkcjonujące w słabszym otoczeniu akademickim. Konieczna jest zmiana algorytmu podziału dotacji podstawowej wprowadzonego w grudniu 2016 r. Szczególnie ważne jest stworzenie odrębnego, korzystnego algorytmu dla uczelni artystycznych, uwzględniającego ich specyfikę.

Reasumując stwierdzamy, że powyższe uwagi nie wyczerpują całości zagadnienia. Projekt Ustawy 2.0 wymaga rzetelnych konsultacji i uzgodnień oraz koniecznych zmian. Na stronach internetowych Biura Analiz Sejmowych znajduje się 25 opinii dotyczących procedowanego projektu – w znakomitej większości krytycznych, a nawet bardzo krytycznych. Dziwi nas fakt, że mimo takiej liczby negatywnych opinii ekspertów, autorzy projektu nie wprowadzili do niego postulowanych zmian.

Wyrażamy chęć takiej współpracy, aby osiągnięty efekt jak najlepiej przysłużył się prawdziwej reformie szkolnictwa wyższego w Polsce dla dobra wspólnego, dla naprawy coraz trudniejszej sytuacji artystycznego szkolnictwa wyższego, na czym wszystkim nam zależy.

Z wyrazami szacunku

PRZEWODNICZĄCA
Krajowej Sekcji Pracowników Szkół Artystycznych
NSZZ „Solidarność”

mgr Hanna Stankiewicz-Józwicka

Warszawa, dnia 8 czerwca 2018 r.